

Kádár János beszéde időszerű kérdésekről

(Folytatás az 1. oldalról.)

ság, akkor azt is el kell mondanunk, hogy ez a munkáspolitikai, a munkásszóló és a parasztság nagy politikai, erkölcsi sikere.

Jelenleg a termelőszövetkezetek adják az ország mezőgazdasági termelésének 70 százalékát, s ez megfelel a gazdasági területük részarányának. A termelési színvonal országosan emelkedett, s kedvezően változott a parasztság élete. Ezerféle módon bizonyítható, hogy a mezőgazdasági dolgozók jobban élnek, mint akár tíz esztendővel ezelőtt is. Mindenki, aki hozzájárult a termelőszövetkezetek fejlődéséhez, önrizzel, szocialista öntudattal és jogos, nagy örömmel gondolhat vissza saját munkájára.

Kádár János a termelőszervezeti mozgalom lényeges vonásairól szólva a szocialista jelleg mellett kiemelte a közösségi életben nélkülözhetetlen demokratizmust, valamint azt a jó értelemben vett érdekeltiséget, hogy a szocialista célnak és az emberek egyéni, családi, közösségi érdekének egy irányba kell hatnia.

A magyar mezőgazdaság szocialista átszervezése, a termelőszervezetek tíz év alatt bekövetkezett fejlődése mindenképp a párt érdeme, a párté, amely megmutatta az utat. Érdeme a munkásállamnak, mert ezt a folyamatot a maga anyagi erejével támogatta és segítette. Érdeme a munkásszólóknak, amely a társadalmi átalakulás vezető osztálya, a parasztságot, mint testvéri osztályt,

a munkás-paraszt szövetség jegyében a szocialista fejlődés útjára vezette. Érdeme a parasztságnak, mert jól határozott: a szocializmus építésének útjára lépett.

Megállapította, hogy a napokban megalkotott szövetkezeti törvény tovább fejleszti a szövetkezetek szervezetét, működését, elősegíti fejlődésüket.

Kádár János a továbbiakban az ország általános fejlődéséről szól.

Hangsúlyozta, hogy a dolgozók életszínvonala jelentős mértékben emelkedett, megfelelő az előrehaladás a közoktatás, a kultúra terén is.

A mindennapi munka során a bérek, az árak, a jutások, a nyugdíjak, a lakásépítkezés bizonyos kérdéseiről lehet és kell is vitatkozni, de amikor mérleget vonunk, megállapíthatjuk: a fejlődés egyértelmű, vitathatalan.

Fejlődésünk persze nem jelenti azt, hogy nincsenek nehézségeink — folytatta. Kádár János. — A párt, a kormány — az illetékes testületek, szervezetek — az elért eredmények mellett mindig nyíltan szólnak a problémákról, a megoldandó feladatokról.

Összintén beszélünk a hibákról is,

amelyeket a szocializmus építése során helyileg, de néha országosan is elkövetünk. Voltak nehézségeink, és bizonyára a jövőben sem tudjuk majd a problémákat teljesen kiküszöbölni, hiszen tökéletesen sem gép, sem ember, sem testület nem tud dolgozni. Hathatós erőfeszítéseket kell tennünk egyebek között a költségvetési egyensúly javítására, a beruházások elhúzódságának és szétaprózottságának megszüntetésére, a köteleességtudat, a munkafegyelmesség, a munkafegyelmesség javítására. Az eddiginél jobban érvényesítsük a szocialista elosztás elvét: ki-ki munkája szerint részesüljön a javakból, munka nélkül pedig ne részesedhessen az elosztásból.

A párt első titkára a továbbiakban nemzetközi kérdésekkel foglalkozott.

Kiemelte, hogy fejlődésünk

eredményeként sokat javult a Magyar Népköztársaság általános nemzetközi megítélése. Az utóbbi esztendőben megnövekedett a szocializmust építő magyar nép becsülete, hitele. Külpolitikánk a szocializmus és a béke eszméjét, célját elválaszthatatlanul összeforrasztja. Bár a nemzetközi helyzet alakulása ellentmondásos, bonyolult, számunkra, a szocializmust építő magyar nép — s általában a dolgozó emberek — számára kedvezően fejlődik, az erőviszonyok alakulása a haladás javát szolgálja. A nemzetközi helyzet alakulásának ezen a tendenciáján nem változtatnak az imperializmusnak a világ különböző térségeiben tett agresszív erőfeszítései.

A Magyar Népköztársaság szocialista külpolitikájával is hozzá kíván járulni ahhoz, hogy béke legyen, világserzte felülkerekedjenek a haladás erői. Harcunkban szoros szövetségünk a Szovjetunió, együtt dolgozunk a Varsói Szerződésbe, a Kölcsonosi Gazdasági Segítség Tanácsába tömörült országokkal.

Kádár János jelentős lépésként említette, hogy létrejött a szocialista gazdasági integráció alapelveit rögzítő komplex program, majd rámutatott:

— A haladásért és a szocializmusért nemzetközi sikon folytatott harc sikerének biztosítéka a szocialista országok egysített ereje.

Ezért pártunk és kormányunk minden körülmények között és minden alkalommal a szocialista országok egységének erősítéséért dolgozunk, s ezt teszi a jövőben is. A haladás, a kommunista világmozgalom, az összes antiimperialista erőnek még szorosabb tömörítésére törekszünk. Nemzetközi tevékenységünket tehát szocialista elveink, népünk érdekei és az igazi nemzetköziség eszméi vezérik. Arra törekszünk, hogy a magyar külpolitikát következetesség, állhatatosság és állandóság jellemezze, mert ez növeli országunk politikájának hitelét és erejét.

Amikor nemzetközi találkozások során a legkülönbözőbb alkalmakkor beszélünk a tőkésországok képviselőivel, világosan kifejezésre juttatjuk: mi szövetségesek vagyunk a Szovjetunióval, a Varsói Szerződés tagországaival és ehhez a szövetséghez hűek maradunk. Ha a tőkésországok partnerként velünk akarnak dolgozni, szavunkra nyugodtan építhetnek; politikánk következetes, a szocialista Magyarországnak nem „tántorog” ide-oda. A nemzetközi életben inkább becsülik azt, akikről tudják, hogy hova tartoznak. Azzal az emberrel, aki mindig mást mond és más álláspontra helyezkedik, a mindennapi életben sem lehet együttműködni. Bizonyos értelemben így van ez az országok között is.

— Pártunk és kormányunk nemzetközi tevékenysége konkrét akciókban realizálódik

és egyes lépéseink is megfelelnek külpolitikai elveinknek, a Szovjetunióval és a Varsói Szerződés országával való szövetségnek. Ennek megfelelően, a napokban Budapesten folytatunk baráti, elvtársi eszmecsere L. I. Brezsnyev elvtársal, az SZKP KB főtűkárával. E konzultációk segítik egyesített harcunkat közös céljainkért és érdekeinkért. Ugyanígy a többi szocialista országgal is szoros kapcsolatban állunk, részt veszünk egymás pártkongresszusain, párt- és kormányküldöttségeket küldünk és fogadunk.

Külpolitikánk alapelveinek szellemében dolgozunk a tőkésországok viszonylatában is. Fock Jenő elvtárs, a kormány elnöke nemrégiben látogatást tett a szomszédos

Ausztriában. Nálunk járt a közelmúltban a francia külügyminiszter. Normalizált viszonyra törekszünk az Amerikai Egyesült Államokkal. Erre törekszünk az NSZK-val is, abban a mértékben és formában, ahogy megérnek ennek feltételei. Meszszemenően hajlandók vagyunk arra, hogy normális viszonyokat teremtsünk a különböző társadalmi rendszerű országokkal, amikor ez ésszerűnek és hasznosnak mutatkozik.

A Magyar Népköztársaság kormánya és a Vatikán között évek óta tárgyalások folynak, amelyek viszonyukat bizonyos mértékig érintik. Itthon arra törekszünk, hogy normális legyen az állam és az egyház kapcsolata, s ez megfelelően népünk szocialista építőmunkájának, a Vatikánnal való tárgyalások keretében intéződnék konkrét ügyek is. Ennek keretében jött létre az a megállapodás, hogy Mindszenty József véglegesen elhagyja Magyarországot, Rómába távozik. Ezt a tényt a lapokból ismerik. Az is köz tudott, hogy ha mi az egyházak egyik-másik vezető személyiségeivel szembeke- rültünk, az mindig politikai összejövetél volt. Az emberek, mint állampolgárokat, sohasem osztályoztuk aszerint, hogy ki hívó és ki nem, hanem mindig aszerint, hogy reakciós-e, vagy haladó, segítője-e a nép haladásának, kész-e a néppel való együttműködésre vagy sem. Aki nem, azzal mindig megütöztünk, aki igen, azzal együttműködtünk.

Kádár János befejezésül hangsúlyozta: a szocialista elvek következetes érvényesítésével, a párt és a nép egységével elérjük, hogy hazánkban — belátható időn belül — teljesen felépüljön a szocialista társadalom.

— Ezért harcolunk mi, magyar kommunisták, ezért harcolnak a szocializmus magyar hívei, a munkások, a parasztszók, az értelmiségiek.

Összintén mondom, nagy öröm tapasztalni itt — de másutt is — mennyit fejlődött népünk politikailag azokban a nagy harcokban, társadalmi összefüggésekben, amelyeket az utóbbi évtizedekben, a fejlődés legújabb szakaszában átélte. És merem mondani, hogy most a tömegek, tíz- és százazrek olyan mély megértést tanúsítanak a közösség dolgai iránt, mint tíz, húsz vagy harminc esztendővel ezelőtt még kevesen. Arra van szükség, hogy a társadalmi cselekvésre kész emberek öntudatosak legyenek, világosan lássák céljainkat, s érett gondolkodásukkal, tapasztalataikkal, elhatározottságukkal segítsék elő a helyes döntéseket. Ezért következetesen tovább haladunk azon az úton, amelyen eddig is jártunk, erősítve és fejlesztve társadalmunk demokráziáját, céltudatos szocialista tevékenységét.

Különbösen ritka pillanat, ha elkel egy autó. Inkább a nézelődés, árkérdézetés dívik. És közülük inkább az előbbi. Régi ismerős ül kis Volkswagenjében. — Szévasz, hát te?

— Tudod, lakást kaptunk.

Az alku öröme

Kétoldalt állnak a téren. Mint a cápák, meregetik orrukát az előtűk járkáló tömegre. Szó ami szó, kifénylenek belőle. A legtöbb fényesre glancolva, hiszen job- bára utolsó útjának szánta ezt a gazda. Az öregebb és kisebb jószágok szerényen húzzák meg magukat a nagy bérkák és a híres külföldi márkák tövében. A tömeg pedig le-fel jár, mustrálja a kiállított autókat.

Autó autó hátán, ember ember hátán.

Nyüzsgő a tér vasárnaponként. Valamiféle fiesta ez, ünnep, szegedi módra. Már csak a vurstli, a mutatványos- és mézeskalácsos bódék hiányoznak a térről, hogy a régi lóvásárok hangulata elevenedjen fel. Mert minden bizonnyal valamiféle atavizmus, romantikusabb szölvő: „a vér szava” is mozgatja az embereket, készíti őket arra, hogy vasárnapról vasárnapra megjelenjenek a Szent István téren, az autópiacon.

Ez lehet az ok. Hiszen csak kevés a komoly vevő, annál több a nézelődő. A drukker, és kibic, akik — ha nyílik egy motorház — máris ott teremnek. Behajlanak, szinte hegyesedik a fülük.

Az új Wartburg pár hetes lehet. A kibicék félrefigyelmében egyszer csak megszületik a megállapodás. A vevő már szállna is be a kormánykerék mögé, új, pénzen szerzett helyére, a régi tulaj pedig a másik oldalon. De erre már feltűnyel a közönség. — Micsoda? Megvette?! Mennyiért? — hangzik mindenfelől a kérdés. A válasz elveszik a zajban. Az árat csak a közel álló hallja, távolabb csak azt hallani már, hogy: — Nézzenek körül! Ez a napi ár, láthatják! — mentegetőzik az új tulaj. Lemondó le- gyintés a válasz a kibicék részéről, valami megsemmisítő felhördülés, amely ilyesmit jelenthet: — Ó, a pancser!

Különbösen ritka pillanat, ha elkel egy autó. Inkább a nézelődés, árkérdézetés dívik. És közülük inkább az előbbi. Régi ismerős ül kis Volkswagenjében. — Szévasz, hát te?

— Tudod, lakást kaptunk.

Ej kell adni, hogy kifizet- hessem. De egész nap rám se nézett senki — pedig már 11 óra felé járhat — még azt se kérdezték, mennyiért adom.

— Hát akkor próbáljunk meg kérdezősködni! — dönti el végül is az ember. Vadonutáj Zsiguli, IH rendszámmal. — Mennyiért adja?

— Kilencvenért! Tehát kilencvenézerért. Új ára nyolcvanezer. Ugy lát- szik, a tulaj nem olvasta a rendeletet, hogy új áránál magasabban nem adhat el autót.

Kint a Merkúr — NAPI 3-4

telepén csend van. Sok kocsi áll itt is, 10-20 látogató járja a sorokat. Nézelődik. Itt jóval kisebb a felhajtás, de az eredmény legalább olyan, mint a piacon. Napi 3-4 autót hoznak, visznek. Hol többet, hol kevesebbet. Az árak is mérsékeltebbek. Néha a 10 ezret is eléri a különbség. Am, néhány kocsinál — főként a ritka nyugati márkáknál — nagy- jából egyforma az ár. Mert már van valami kiegyenlítő- dés is.

A telepen nyugodtan nézelődik a 10-20 látogató. Elmennek közülük, helyükre újabbak jönnek. Egy hatalmas, öreg bárka, egy Plymouth parkol a telep sarká- ban. Potom 23 ezerért. Fialat pár nézegeti, beleülnek, mustrálgatják. Valószínűleg az olcsó ár kaptá meg fan- táziájukat. De aztán csak felülkerekedik a józan ész, és odébb állnak. Arrébb ré- gi Wartburgok egy csoport- ját vizsgálgatják. Beleku- kuskálnak a motorházba is. Ezeknek több reményük van elkelni. Árak sem sok, 18-

35 ezer között váltakozik. A szép, új, alig pár éves autók körül mintha kevesebb lenne a nézelődő. De hát ezek- ből is elkel egy-egy, amikor valaki nem sajnál 50 ezret használt kocsiira.

A BIZALOM VISZONY- LATAI

Alku nincs a Mer- kurnál. Ide többnyire venni jönnek. Néhányszor körülnéznek, aztán, ha ép- pen van izléshez és pénz- tárcához mért autó, megve- szik. A piacra talán az ösz- tön viszi az embereket. Ke- vés az igazi vevő. A törzs- közönség viszont állandó. Fiesta, vasárnap, ünnep, a régi jó vásárok hangulata szerint. Csak az alku hiány- zik. Az igazi, amúgy olaszos vagy spanyol-amerikai módra, meg úgy, ahogyan az a régi lóvásárokon dí- vott. Mert az eladók sem kupecok, azaz nem akar- nak feltétlenül eladni. Sok- nak inkább hazaviszik ötször is az autót, mintsem enged- jenek. Ezért, vagy azért, mert nem is kéri tőlük senki.

Egy kicsit ünnep a Szent István téri vasárnap. Szóra- kozás is, egy kicsit az ide- gék, meg a bizalom játéka is. A bizalom is, mert a ve- vők itt általában tudják, ér- teke fölött veszik a kocsit, ha napi piaci áron is. A Merkúr is a tényleges érték fölött árul, mégis, közelebb a realitásokhoz és főként a kocsi glancolt külső mögötti lelkehez. Kinek melyik, ki melyikben bízik. Az eladó többnyire a piacon. A ve- vők...? Körülben inkább megoszlanak a vélemények. Sokan, a többség talán a Merkurt pártolja. Egy azon- ban biztos! A közönség, a kibicék feltétlenül pártján állnak a piacnak. A térnek, a vasárnapnak, az ünnepnek, a fiestának.

Szavay István

Pártmunkások tapasztalatcsereje

Hasznos kezdeményezés első lépéseként került sor a pécsi és a szegedi járási pártbizottság és tanácsi hi- vatal vezetőinek tapasztalat- cserejére Szegeden, illetve a szegedi járásban. Gyenes Pál, a pécsi járási pártbi- zottság első titkára, Mesz- tery Imre, a pártbizottság osztályvezetője, és Bruck Imre, a pécsi járási tanácsi hivatal elnöke két napot töl- tött Szegeden, dr. Kovács Józsefnek, a szegedi járási pártbizottság első titkárnak, Gruber Jánosnak, a pártbi- zottság titkárnak és dr. Abraham Antalnak, a tanács járási hivatala elnökének társaságában.

A két hasonló körülmé- nyek között, azonos nagysá- gú városok vonzáskörzetében dolgozó járási vezetők első- sorban a gazdaságpolitikai és a pártépítési munka tapasztalatairól tájékoztatták egy- mását. A vendégek megné- zték a tápei Tiszatáj Tsz ser- zés- és szarvasmarhatelepét, valamint a közeli olajme-

dencét, ahol Juratovics Ala- dár üzemvezető kalauzolta őket. Látogatást tettek a szatymazi Beke Tsz-ben, a tiszaszigeti Búzakalász Tsz- ben, a szőregi Egyetértés Tsz-ben, valamint a szőregi borpalakozóban. A pécsi járás vezetőinek érdekes volt a szegedi járásra in- oább jellemző szakszövetke- zetek működése is, amelyet a mórhalmi Haladás Szak- szövetkezetben tett látogató- ság során tanulmányozhat- tak. A szegedi városi párt- bizottságon dr. Ozvald Im- re, a városi pártbizottság tit- kára fogadta a vendégeket és tájékoztatta őket.

A pécsi járási pártbizott- ság vezetőit tegnap, szom- baton délelőtt fogadta Győri Imre, az MSZMP Központi Bizottságának tagja, a Csongrád megyei pártbizott- ság első titkára és Szabó Sándor, a megyei pártbizott- ság titkára. A pécsi járási pártbizottság és a tanácsi hivatal képviselői igen hasz- nosnak értékelték a szegedi tapasztalatcsere-látogatást.

Szabadkán is siker

Enyedi Zoltán felvétele
A Szabadkai Ipari Vásáron részt vesz a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat is. A szegedi nagyvállalat bemutatja legújabb termékeit, köztük a hazai kiállításokon nagydíjjal kitüntetett trikoplan műanyag ponyvaszövetet. A kenderfeldolgozó ipar termékeinek nagy sikere van Szabadkán.